

ОБУЧЕНИЕ ПО ПСИХОМОТОРИКА

2020-1-BG01-KA202-079031

Обучение по психомоторика в съответствие с изискванията на ECVET

ИР1 Учебна програма и учебни материали съответстващи на ECVET

(Д1) Рамка на учебната програма

Модул № 10	Право, етика, деонтология на психомоторния терапевт
Кратко резюме	Този модул представя етичните, правните и деонтологичните изисквания към професионалната дейност на психомоторния терапевт.
Таблица на съдържанието	<ol style="list-style-type: none">1. Професионален кодекс на поведение<ol style="list-style-type: none">1.1. Професионална квалификация, компетентност и отговорност1.2. Добросъвестност2. Общи принципи и етични стандарти<ol style="list-style-type: none">2.1. Отговорност към непълнолетни лица или клиенти, които не са способни да дадат съгласие.2.2. Записи3. Етични отговорности на психомоторния терапевт, Закони, Наредби или други правни изисквания.4. Сътрудничество с други специалисти5. Взаимоотношения със семейството и детето
Цели	Целта на този модул е да представи основните аспекти на разбирането и прилагането на общите принципи и етичните стандарти на Етичния кодекс на сензорния терапевт.
Методи на преподаване	Лекции и самостоятелно обучение (онлайн)

Помощни материали за обучение	Съдържание на обучението, писмени материали и видеоклипове, свързани с темата, проучване на случай.
Необходими ресурси	Компютър или мобилно устройство, интернет, флипчарт
Метод на оценяване	Тест/въпросник, решаване на казус.
Продължителност на обучението	10 часа
Продължителност на обучението	Мобилно и онлайн обучение с продължителност 20 учебни часа
Свързани точки ECVET	1 ***
Необходими са предишни познания	Не се изисква
Резултати от обучението	<p>Знания</p> <ul style="list-style-type: none">• Познаване на поведението.• Общи принципи и етични стандарти на Етичния кодекс на сензорния терапевт.• Познаване на етичните отговорности на терапевта, законите, наредбите или други законови разпоредби.• Познаване на Етичния кодекс на сензорния терапевт, колегите, пациентите и други <p>Умения</p> <ul style="list-style-type: none">• Умения за прилагане на Етичния кодекс на сензорния терапевт в ежедневието и в практиката. <p>Компетенции</p> <ul style="list-style-type: none">• Терапевти, които могат да прилагат етичните принципи, определени в Кодекса за поведение.• Терапевтът може да идентифицира неетично поведение.

**** В рамките на официално признат курс работното натоварване от около 30 часа се равнява на 1 точка ECVET.

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Професионален кодекс на поведение	5
1.1.	Професионална квалификация, компетентност и отговорност	6
1.2.	Добросъвестност	7
2.	Общи принципи и етични стандарти	7
2.1.	Зачитане на правата на клиентите	8
2.1.1.	Съображения, свързани с културното разнообразие.	8
2.1.2.	Зачитане на личния живот.	9
2.1.3.	Зачитане на поверителността.	9
2.1.4.	Обяснение на ограниченията.	9
2.2.	Споделена информация с други лица	9
2.2.1.	Работна среда.	9
2.2.2.	Професионално сътрудничество.	9
2.2.3.	Клиенти, обслужвани от други лица.	9
2.2.4.	Асистенти на потребители.	10
2.2.5.	Поверителна среда.	10
2.2.6.	Участие на трети лица.	10
2.3.	Отговорност към непълнолетни лица или клиенти, които не са способни да дадат съгласие.	10
2.3.1.	Отговорност пред клиентите.	10
2.3.2.	Отговорност пред родителите и законните настойници.	10
2.3.3.	Предоставяне на поверителна информация.	11
2.4.	Записи	11
2.4.1.	Изискване за записи.	11
2.4.2.	Поверителност на записите.	11
2.4.3.	Клиентски достъп.	11
2.4.4.	Съхранение и унищожаване след прекратяване на дейността	12
3.	Етични отговорности на психомоторния терапевт, Закони, Наредби или други правни изисквания.	12
3.1.	Нормативна база, определяща дейността на психомоторния терапевт	12
3.2.	Първоначална подготовка и продължаваща квалификация	13

3.3.	Основни компетентности	14
3.3.1.	Професионална компетентност	14
3.3.2.	Културна компетентност/разнообразие	15
3.3.3.	Функционална компетентност	15
4.	Сътрудничество с други специалисти	16
4.1.	Взаимоотношения в екипа	16
4.2.	Ко-терапевт	16
4.3.	Работа в интердисциплинарен екип	17
4.4.	Комуникация с колеги	17
4.5.	Установяване на професионални и етични норми	17
5.	Взаимоотношения със семейството и детето	18
5.1.	Зачитане на достойнството на всяко семейство и неговата специфична култура	18
5.2.	Да работи в най-добрия интерес на детето	19
5.3.	Информирание на семейството за всички решения, свързани с детето.	19
5.4.	Да не използваме отношенията си със семейството за лична изгода	20
5.5.	Опазване на поверителността на цялата информация, свързана със семействата	20
5.6.	Да основава практиката си на съвременни знания за детското развитие и познания за индивидуалните характеристики на всяко дете	21
5.7.	Да разбира и уважава уникалността на всяко дете	21
5.8.	Да се вземе предвид специфичната уязвимост на всяко дете	22
5.9.	Създаване на безопасна среда, която стимулира развитието на детето	22
5.10.	Да работи в най-добрия интерес на детето	22
5.11.	Да не участват в практики, които дискриминират децата по определен начин	23

1. ПРОФЕСИОНАЛЕН КОДЕКС НА ПОВЕДЕНИЕ

Кодексът има две цели:

- Той предоставя основни ценности, които насочват членовете към етични действия в професионалните и доброволческите им роли
- Той определя приложими принципи и стандарти на поведение, които се отнасят за психомоторния терапевт.

Професията се основава на седем основни ценности:

- (1) Алтруизъм,
- (2) Равенство,
- (3) Свобода,
- (4) Правосъдие,
- (5) Достойнство,
- (6) Истината,
- (7) Благоразумие.

Алтруизмът включва проява на загриженост за благополучието на другите. Равнопоставеността се отнася до безпристрастното отношение към всички хора без предразсъдъци. Свободата и личният избор са от първостепенно значение в една професия, в която ценностите и желанията на клиента са водещи за нашите интервенции.

Справедливостта изразява състояние, при което различните общности са приобщаващи; различните общности са организирани и структурирани така, че всички членове да могат да функционират, да се развиват и да живеят задоволително.

Неразделна част от практиката на **психомоторната** терапия е насърчаването и запазването на индивидуалността и достойнството на клиента, като се отнасяме с уважение към него или нея при всички взаимодействия. Във всички ситуации персоналетът от терапевти трябва да

предоставя точна информация в устна, писмена и електронна форма (Истинна информация).

Седемте основни ценности са основа, която ръководи **психомоторния** терапевт при взаимодействието му с другите. Въпреки, че основните ценности не се прилагат като стандарти, те трябва да се вземат предвид при определяне на най-етичния начин на действие.

1.1. Професионална квалификация, компетентност и отговорност

Професионалната квалификация е в съответствие с националните изисквания.

Основни компетенции на психомоторния терапевт:

- Преподаване, общуване, лечение, наблюдение и напътствия въз основа на педагогически и психологически методи;
- Справяне с проблеми свързани със стратегии като физическо обучение, обучение за осъзнаване на тялото, осъзнатост/съзнание и релаксация;
- Самостоятелно планиране, прилагане, оценка и оценяване на психомоторни терапевтични интервенции;
- Улесняване и ръководене на индивидуални и групови процеси на динамична промяна и рехабилитация;
- Осъзнаване на собствените си физически и релационни компетентности и способността им да ги прилагат в професионалната практика;
- Подпомагане на съгласувани пакети за грижи за гражданите в различни професии, сектори и региони.

(<https://en.via.dk> - Curriculum VIA Psychomotor Therapy)

1.2. Добросъвестност

Психомоторните специалисти "да поддържат обективна позиция, да търсят допълнителна консултация, когато е необходимо, и да правят всяка препоръка за попечителство единствено с оглед на благополучието на детето" (стандарт на АРА).

2. ОБЩИ ПРИНЦИПИ И ЕТИЧНИ СТАНДАРТИ

Общите принципи ръководят вземането на етични решения и вдъхновяват екипа от психомоторни терапевти да действа в съответствие с най-високите идеали. Тези принципи не са йерархично организирани. Понякога, за да се вземат етични решения, трябва да се отчитат конфликти между конкуриращи се принципи. Може да се наложи тези Принципи да бъдат внимателно балансирани и претеглени в съответствие с професионалните ценности, индивидуалните и културните убеждения и организационните политики.

Принцип 1. Добронамереност - екипът от терапевти трябва да демонстрира загриженост за благополучието и безопасността на хората. Принципът на благотворност включва всички форми на действие, насочени към облагодетелстване на други лица.

Принцип 2. Не причиняване на вреда - екипът от психомоторни терапевти трябва да се въздържа от действия, които причиняват вреда. Този принцип показва, че психомоторният терапевтичен екип трябва да се въздържа от причиняване на вреда, нараняване или неправомерни действия към потребителите на услугата.

Принцип 3. Автономност – Екипът от терапевти зачита правото на лицето на самоопределение, неприкосновеност на личния живот, поверителност и

съгласие. Принципът на автономията изразява концепцията, че терапевтичният персонал е длъжен да се отнася към клиента или получателя на услугата в съответствие с неговите желания, в рамките на приетите стандарти за грижа и да защитава поверителната му информация.

Принцип 4. Справедливост - Екипът от терапевти на съръчава справедливостта, приобщаването и обективността при предоставянето на терапевтични услуги. Принципът на справедливостта се отнася до справедливото, равнопоставено и подходящо отношение към хората.

Принцип 5. Истинност - персоналетът от терапевти предоставя изчерпателна, точна и обективна информация, свързана с професионалната им дейност. Принципът за достоверност се отнася до изчерпателното, точно и обективното предаване на информация и включва насърчаване на разбирането на тази информация.

Принцип 6. Достоверност - Екипът от терапевти се отнася към клиентите (лица, групи или популации), колегите и другите професионалисти с уважение, справедливост, дискретност и почтеност. Принципът за се отнася до задължението на професионалния терапевт да спазва веднъж поетия ангажимент.

Принцип 7. Личен живот и конфиденциалност - Екипът от терапевти зачита правото на клиентите сами да избират дали да разкриват своите лични мисли, чувства, убеждения и поведение.

2.1. *Зачитане на правата на клиентите*

2.1.1. *Съображения, свързани с културното разнообразие.*

Психомоторният терапевт поддържа убеждения, нагласи, знания и умения по отношение на културните различия и неприкосновеността на личния живот. Психомоторния терапевт провежда постоянни дискусии с клиентите относно това как, кога и с кого да се споделя информация.

2.1.2. Зачитане на личния живот.

Психомоторният терапевт зачита правото на неприкосновеност на личния живот на клиентите и лична информация от клиентите.

2.1.3. Зачитане на поверителността.

Психомоторният терапевт не споделя поверителна информация без съгласието на клиентите или без солидна правна или етична обосновка.

2.1.4. Обяснение на ограниченията.

При започване и по време на целия процес психомоторният терапевт информира клиентите за ограниченията на поверителността и се стреми да идентифицира предвидимите ситуации, в които поверителността трябва да бъде нарушена.

2.2. Споделена информация с други лица

2.2.1. Работна среда.

Психомоторният терапевт полага всички усилия, за да гарантира, че служителите, супервизорите, асистентите и доброволците запазват неприкосновеността на личния живот и поверителността на клиентите.

2.2.2. Професионално сътрудничество.

Ако рехабилитацията на клиенти включва споделяне на информация за тях между членовете на екипа, клиентите се уведомяват за този факт и се информират за съществуването и състава на екипа. Психомоторният терапевт внимателно обмисля последиците за клиентите при разпространяване на поверителна информация, ако участват в екипите за тяхната подкрепа.

2.2.3. Клиенти, обслужвани от други лица.

Когато **психомоторният** терапевт научи, че клиентите имат постоянни професионални взаимоотношения с друг терапевт или лекуващ професионалист, той иска разрешение от клиентите да информира другите професионалисти и се стреми да установи положителни и професионални взаимоотношения. Преглеждането на досиета, услугите за второ мнение и

други непреки услуги не се считат за постоянни професионални взаимоотношения.

2.2.4. Асистенти на потребители.

Когато клиентите са придружени от лице, което им оказва помощ (напр. преводач, асистент за лични грижи), психомоторният терапевт гарантира, че асистентът е запознат с необходимостта от запазване и документиране на поверителността. По всяко време клиентите запазват правото си да решават кой може да присъства като асистент на потребителя.

2.2.5. Поверителна среда.

Психомоторният терапевт обсъжда поверителна информация само в кабинети или в среда, в която може разумно да гарантира неприкосновеността на личния живот на клиентите.

2.2.6. Участие на трети лица.

Психомоторният терапевт разкрива информация на трети лица само когато клиентите са разрешили такова предоставяне, освен ако не се изисква друго по закон или устав.

2.3. Отговорност към непълнолетни лица или клиенти, които не са способни да дадат съгласие.

2.3.1. Отговорност пред клиентите.

Психомоторният терапевт защитава поверителността на информацията, получена в рамките на консултантските взаимоотношения, както е посочено в националните или местните закони, писмените политики и приложимите етични стандарти.

2.3.2. Отговорност пред родителите и законните настойници.

Терапевтът информира родителите и законния представител и за поверителния характер на консултативните отношения. Психомоторният терапевт е чувствителен към културното многообразие на семействата и зачита присъщите права и отговорности на родителите/настойниците за благосъстоянието на техните деца/попечители съгласно закона.

Психомоторният терапевт работи за установяване, ако е уместно, на отношения на сътрудничество с родителите/настойниците, за да обслужва по най-добрия начин клиентите и поверителния характер на консултативните отношения. Психомоторният терапевт е чувствителен към културното многообразие на семействата и зачита присъщите права и отговорности на родителите/настойниците по отношение на благосъстоянието на техните деца/настойници съгласно закона.

2.3.3. Предоставяне на поверителна информация.

Когато непълнолетните клиенти или пълнолетните клиенти не са в състояние да дадат доброволно съгласие за разкриване на поверителна информация, психомоторният терапевт иска разрешение от родителите или законните настойници за разкриване на информация. В такива случаи психомоторният терапевт информира клиентите в съответствие с тяхното ниво на разбиране и предприема подходящи за културата мерки за запазване на поверителността на клиентите.

2.4. Записи

2.4.1. Изискване за записи.

Психомоторният терапевт включва достатъчна и навременна документация в досиетата на своите клиенти, за да улесни предоставянето и непрекъснатостта на необходимите услуги. Психомоторният терапевт предприема разумни стъпки, за да гарантира, че документацията в записите отразява точно напредъка и услугите, предоставени на клиентите.

2.4.2. Поверителност на записите.

Психомоторният терапевт гарантира, че записите се съхраняват на сигурно място и че само упълномощени лица имат достъп до тях.

2.4.3. Клиентски достъп.

Психомоторният терапевт признава, че досиетата се съхраняват в полза на клиентите, и затова осигурява достъп до досиетата и копия от тях при поискване от страна на клиентите, освен ако това не е забранено от закона.

В случаите, когато записите съдържат информация, която може да бъде чувствителна, обръкваща или вредна за клиентите, психомоторният терапевт е длъжен да осведоми клиентите по отношение на тази информация.

2.4.4. Съхранение и унищожаване след прекратяване на дейността

Психомоторният терапевт съхранява досиетата на своите клиенти след прекратяване на услугите, за да осигури разумен бъдещ достъп, поддържа досиетата в съответствие с националните или местните закони, уреждащи досиетата, и унищожават досиетата и други чувствителни материали по начин, който защитава поверителността на клиентите.

3. Етични отговорности на психомоторния терапевт, Закони, Наредби или други правни изисквания.

3.1. Нормативна база, определяща дейността на психомоторния терапевт

Основните нормативни актове, които определят професионалната дейност на психомоторния терапевт, са следните:

- Конвенция за правата на детето
- Закон за предучилищното и училищното образование
- Закон за интеграция на хората с увреждания
- Закон за социалното подпомагане
- Наредба за приобщаващото образование
- Наредба за критериите и стандартите за социални услуги за деца
- Правилник за прилагане на Закона за закрила на детето
- Правилник за прилагане на Закона за социалните услуги
- Етичен кодекс за работа с деца

3.2. Първоначална подготовка и продължаваща квалификация

Персоналът, занимаващ се с психомоторна терапия, поддържа удостоверения, степени, лицензи и други сертификати, за да демонстрира ангажимента си да развива и поддържа компетентна, основана на доказателства практика.

Първоначалната подготовка на психомоторния терапевт се извършва в рамките на едногодишен курс за следдипломна квалификация. Квалификационният курс включва следните основни модули:

- Модул 1. Въведение
- Модул 2.1 Теории в психомоториката, психомоторно развитие
- Модул 2.2 Практическа рамка на психомоторната сесия
- Модул 3. Типично развитие на деца и кърмачета
- Модул 4. Атипично развитие на деца и кърмачета
- Модул 5. Червени знамена в ранното детско развитие
- Модул 6. Сензорна интеграция и сензорна интеграционна дисфункция
- Модул 7. Принципи на психомоторната интервенция и техники, насочени към посредничество на тялото, свързани с двигателни дейности, сетивно осъзнаване, релаксация, експресивни и творчески дейности
- Модул 8. Психомоторна оценка, лечение и методи за оценка в областта на здравето
- Модул 9. Принципи на безопасност и хигиена при психомоторна терапия
- Модул 10. Правни аспекти, етика и деонтология на психомоторния терапевт

3.3. Основни компетентности

3.3.1. Професионална компетентност

- a) Граници на компетентност.
Психомоторният терапевт практикува само в границите на своята компетентност, основана на образованието, обучението, опита под супервизия, професионалните пълномощия и подходящия професионален опит. Психомоторният терапевт демонстрира убеждения, нагласи, знания и умения, свързани с работата с различни групи клиенти.
- b) Нови специфични области на практика.
Психомоторните терапевти практикуват в нови за тях области на специализация само след като са получили подходящо образование, обучение и опит под супервизия. Докато развива уменията си в нови специализирани области, психомоторният терапевт предприема мерки, за да гарантира компетентността на работата си и да предпази клиентите от възможни вреди.
- c) Квалифицирани за работа.
Психомоторният терапевт приема работа за длъжности, за които е квалифициран чрез образование, обучение, опит под супервизия, професионални удостоверения и подходящ професионален опит.
- d) Наблюдение на ефективността.
Психомоторният терапевт непрекъснато следи ефективността си като професионалист и предприема стъпки за подобряване, когато е необходимо. Психомоторният терапевт предприема разумни стъпки, за да потърси партньорска супервизия, когато е необходимо, за да оцени ефикасността си като сензорен терапевт.

е) Терапевтично обучение.

Психомоторният терапевт признава необходимостта от терапевтично образование за придобиване и поддържане на разумно ниво на осведоменост за актуална научна и професионална информация в областта на своята дейност. Той предприема стъпки за поддържане на компетентност в уменията, които използва, отворен е към нови процедури и е в крак с разнообразните популации и специфични групи, с които работи.

3.3.2. Културна компетентност/разнообразие

а) Интервенции.

Психомоторният терапевт разработва и адаптира интервенции и услуги, така че да отчита културната перспектива на клиентите и да разпознава външните за клиентите бариери, които могат да попречат на постигането на ефективни резултати от психомоторната терапия.

б) Недопускане на дискриминация.

Психомоторният терапевт не дискриминира клиенти, ученици, служители, супервизори или участници в научни изследвания по начин, който има отрицателен ефект върху тези лица.

3.3.3. Функционална компетентност

а) Обезценка

Психомоторният терапевт е нащрек за признаците на физически, умствени или емоционални проблеми в неговото поведение и се въздържа от предлагане или предоставяне на професионални услуги, когато има вероятност тези проблеми да навредят на клиентите или на другите. Те търсят помощ при поява на такива проблеми и ако е необходимо, ограничават, временно преустановяват или прекратяват професионалните си задължения, докато се установи, че могат безопасно да възобновят работата си. Психомоторният терапевт подпомага колеги или супервизори при разпознаването на

нарушения в собственото им професионално поведение като осигурява възможност за консултация и помощ.

b) Подготовка и реакция при инциденти.

Психомоторният терапевт полага разумни усилия, за да планира продължаването на услугите за клиентите в случай на прекъсване на сетивните терапевтични услуги поради инцидент, като например актове на насилие, тероризъм или природно бедствие.

4. Сътрудничество с други специалисти

4.1. Взаимоотношения в екипа

Психомоторният терапевт поддържа убеждения, нагласи, знания и умения по отношение на взаимодействието си с хора от различни култури. Рехабилитационните консултанти уважават подходите към консултантските услуги, които се различават от техните собствени, както и традициите и практиките на други професионални групи, с които работят.

4.2. Ко-терапевт

- Съвместната терапия е улеснена в случай на заболяване или отпуск на терапевта като отговорността може да бъде споделена с негов колега.
- Присъствието на уважаван колега също така дава максимална възможност да се обсъдят интервенциите и как те могат да бъдат насочени най-ефективно.
- Присъствието на подкрепящ партньор в стаята може да бъде особено полезно, когато процесът на терапевтична дейност е затруднен.

- За децата също има много предимства, включително възможността да са включени в ефективна съвместна работа на двойка професионалисти.

4.3. Работа в интердисциплинарен екип

Психомоторните терапевти, които са членове на интердисциплинарни екипи, предоставящи многостранни услуги на клиентите, трябва да се фокусират върху това как да подкрепят клиентите по най-добрия начин. Те участват и допринасят за вземането на решения, които засягат благосъстоянието на клиентите, като използват гледните точки, ценностите и опита на колегите си от други дисциплини.

4.4. Комуникация с колеги

- Психомоторният терапевт си сътрудничи с колеги в процеса на рехабилитация на клиентите.
- Изграждане и поддържане на отношения на уважение, доверие, сътрудничество и колегиалност.
- Да обменя информация и ресурси, които са от значение за благосъстоянието и защитата на правата на децата.
- Да работи за утвърждаване на собствения си авторитет и този на колегите си.

4.5. Установяване на професионални и етични норми

Психомоторните терапевти, които са членове на интердисциплинарни екипи, изясняват професионалните и етичните задължения на екипа като цяло и на отделните му членове. Психомоторният терапевт прилага

решенията на екипа в плановете и процедурите за рехабилитация, дори когато не е лично съгласен с тези решения. Когато решенията на екипа поражда етични проблеми, психомоторният терапевт първо се опитва да разреши проблемите в рамките на екипа. Ако не могат да постигнат разрешение сред членовете на екипа, психомоторният терапевт обмисля други подходи за разрешаване на възникналите проблеми, съобразени с благополучието на клиентите.

5. Взаимоотношения със семейството и детето

5.1. Зачитане на достойнството на всяко семейство и неговата специфична култура

- Уважение към семейните ценности
- Да информира семейството за всички решения, свързани с детето.
- Да зачита правото на семейството да бъде информирано за начина, по който се работи с детето.
- Не допускайте и не участвайте в изследвания, които по някакъв начин могат да застрашат здравето, образованието, развитието или благосъстоянието на детето.
- Нека не използваме връзката си със семейството за лична изгода.
- Не влизайте в отношения с членове на семейството, които биха могли да навредят на ефективността на работата с детето
- Да се осигури поверителност на информацията и да се зачита правото на семеен живот.
- Разкриването на поверителна информация за детето може да стане само с разрешението на семейството.
- В случаите, когато има конфликт между членовете на семейството, терапевтът трябва да работи открито, като споделя наблюденията

си върху детето, за да помогне на всички заинтересовани страни да вземат информирано решение.

- Да защитава поверителността на цялата информация, свързана със семействата.

5.2. Да работи в най-добрия интерес на детето

- Да основаваме практиката си на съвременните знания за детското развитие и на познанията за индивидуалните характеристики на всяко дете
- Да разбираме и уважаваме уникалността на всяко дете
- Да се вземе предвид специфичната уязвимост на всяко дете
- Създаване на безопасна среда, която стимулира развитието на детето
- Да се осигурят на децата със СОП равни възможности за достъп до адекватни грижи и образование.
- Да не участваме в практики, които не зачитат достойнството на детето или са опасни и вредни за неговото физическо и емоционално здраве и развитие.
- Не участвайте в практики, които по какъвто и да е начин дискриминират децата въз основа на раса, етнически произход, религия, пол, националност, език, способности или въз основа на статуса, поведението или убежденията на родителите.
- Да не се участва в практики, които дискриминират децата по определен начин.

5.3. Информирание на семейството за всички решения, свързани с детето.

Родителите трябва да бъдат информирани своевременно за всяко решение отнасящо се до детето. Семейството, и по-специално родителите, са отговорни за

подпомагане на цялостното развитие, образование, възпитание, социализация и управление на поведението на детето, както и за съблюдаването на неговите права.

Когато родителите не полагат достатъчно грижи, грижат се неправилно или упражняват насилие, психомоторният терапевт и/или целият екип може да вземе решение за насочване в интерес на детето към специфични социални услуги.

Психомоторният терапевт трябва да поддържа ефективна комуникация:

- с двамата родители на детето, ако родителите живеят отделно;
- с двамата родители, ако бабата и дядото отглеждат детето;
- с настойника на детето, ако детето е в приемна грижа или в процедура по осиновяване и т.н.

Ако се установи, че значимият за детето възрастен не е член на семейството, ефективната комуникация се поддържа и с него.

5.4. Да не се използват отношенията със семейството за лична изгода

Професионализмът на психомоторния терапевт предполага и изисква грижа, интерес и отговорност единствено към нуждите на детето и неговото семейство. Законът, етиката и моралът категорично изключват и не допускат каквито и да било форми и модели на лични облаги за самия психомоторен терапевт

5.5. Опазване на поверителността на цялата информация, свързана със семействата

Спазване на конфиденциалността на информацията, свързана със семейството и детето, е важен постулат свързан с професионализма на психомоторния терапевт. Въпреки това, при желание от страна на семейството или по решение на ръководството на институцията, в която се провежда психомоторната терапия, психомоторният терапевт може да подпише декларация за поверителност на информацията.

5.6. Да основава практиката си на съвременни знания за детското развитие и познания за индивидуалните характеристики на всяко дете

Компетенциите на психомоторния терапевт са свързани с постоянното актуализиране на знанията, уменията, нагласите (отношенията) по отношение на развитието на детето. Психомоторният терапевт трябва да знае и да може да идентифицира, диференцира и оценява индивидуалните потребности, интереси и потенциал на всяко дете. В съответствие със зоните на актуално и проксимално развитие на всяко дете да структурира най-ефективния индивидуален терапевтичен план и индивидуални терапевтични програми.

Психомоторният терапевт трябва да има високи очаквания за постиженията на всяко дете и да подкрепя физическото, когнитивното, социалното и емоционалното развитие на всяко дете, като провежда терапевтични сесии за подпомагане на развитието на психомоторната интеграция.

5.7. Да разбира и уважава уникалността на всяко дете

Психомоторният терапевт трябва да притежава компетентности, свързани с приемането на "другостта" като естествена и нормална разлика във всеки човек. Всяко преживяване или проява на класифициране или етикетиране на детето и/или неговото семейство е негативен фактор, влияещ върху развитието на детето и терапевтичните интервенции.

Доказаните различия между детето и неговото семейство трябва да се приемат като ценен ресурс, който създава условия за развитие на детето по уникален начин. Всяко дете има право на споделено внимание, на изразяване на собствено мнение и позиция, които психомоторният терапевт трябва да разбере, анализира и вземе

предвид в индивидуалния терапевтичен план и в индивидуалните терапевтични програми, за да даде възможност за развитие на потенциала на детето.

5.8. Да се вземе предвид специфичната уязвимост на всяко дете

Психомоторните терапевти имат нужда от:

- да знаят, че всяко дете усвоява знанията и уменията си по различен начин;
- да могат да зачитат индивидуалните нужди, които могат да се проявяват по различни, уязвими и/или социално неприемливи начини;
- да имат нагласи за подкрепа на специфичната уязвимост на всяко дете, като освен личния си професионализъм за подкрепа, включват в терапевтичните програми родители и други деца в подкрепа.

5.9. Създаване на безопасна среда, която стимулира развитието на детето

Психомоторният терапевт трябва да познава различни начини за създаване на безопасна и сигурна терапевтична среда, която да стимулира развитието на децата. Да умее да прилага тези методи по възможно най-ефективния и навременен модел според индивидуалните потребности на детето. Да притежава лични професионални ценности за структуриране на терапевтична среда, подкрепяща психомоторното развитие на детето.

5.10. Да се работи в най-добрия интерес на детето

Всяко решение, взето от психомоторния терапевт по отношение на детето, трябва да бъде да бъде възможно най-благоприятно за него и да бъде преосмислено в

зависимост от въздействието, което ще окаже върху детето. Всяко решение на психомоторния терапевт трябва да бъде взето отговорно, с грижа за детето и в подкрепа на личностното и психомоторното развитие на детето.

5.11. *Да не се участва в практики, които дискриминират децата по определен начин*

Психомоторният терапевт трябва да гарантира равенство, толерантност в терапевтичните отношения и справедливост към постиженията на всяко дете.

В никакъв случай психомоторният терапевт не трябва да допуска включването и участието в дискриминационни практики от какъвто и да е вид.

Психомоторният терапевт трябва да разпознава различните видове дискриминационни модели, да знае и да може да извежда превенция и управление на дискриминационните нагласи и поведенчески модели.